

til at forlange, at han skal skaffe ham Fred for Kron- og Daavildtet, nemlig til ogsaa at forlange, at han skal skaffe ham Fred for Raavildtet, — men vel at mærke, indskrænket til den Del af Mæret, i hvilken det ifølge Fredningsbestemmelserne er tilladt at skyde Raavildt, nemlig i Tidrummet fra 12te September til 1ste Februar. Jeg maa iøvrigt bemærke, at dette Endringsforslag staar i en vis Forbindelse med de Fredningsbestemmelser, som Udvalget er blevet enig om at foreslaa med Hensyn til Raavildt, idet vi ere gaaede ud paa at frede Raarne i samme Tidrum som alt andet Vildt, nemlig fra 1ste Februar til 12te September; men dette har Udvalget kun kunnet anbefale, naar det paa den anden Side gjøres Brugene muligt at sikke sig mod det Tab, som der under visse Forhold i vanskelige Vintre kunde tilføies hans Eedemark af større Flokke af Raavildt. Hvis altsaa denne Bestemmelse ikke skulde blive vedtagen her i dette eller i det andet Thing, er Udvalget af den Mening, at man ikke bør gaa videre i Henseende til Fredning af Raavildt, end nu er gjældende Ret, nemlig kun at frede dette Vildt i Tidrummet fra 1ste Marts til 12te September. § 5 er ligesom optagen af Forordningen af 20de Mai 1840 §§ 12, 13 og 14, sammenholdt med Lov af 25de Marts 1851 § 15, og giver ikke Anledning til nogen Bemærkning fra min Side. § 6 er optagen af Forordningen af 20de Mai 1840 § 19, men der er foretaget en Forandring med Hensyn til Bøderne, der ere nedsatte til fra 5 til 50 Rd. som nu er den almindelige Mulkt for ulovlig Jagt. § 7 er en ny Bestemmelse, som Udvalget har fundet sig foranlediget til at foreslaa. Det er nemlig Udvalget bekendt, at det i flere af Landets Egne, særligt i de senere Aar, er blevet Skik og Brug at udøve Jagten ved Hjælp af Snarer, Saxe, Fælde og lignende Indretninger, som ere opstillede enten i Gjerder eller nær ved Sorden, hvor Vildtet pleier at have sin Gang, og hvorved det jo meget ofte lykkes at fange ikke blot „Vildt“, men meget ofte ogsaa at fange ikke saa lidt „Tamt“. Det er nu i og for sig efter Udvalgets Mening en affhyelig Maade at udøve Jagten paa, det grænder

efter Udvalgets Mening nær til Dyrplageri, thi et saadant staffels Dyr, som er kommet i en saadan Snare, sidder i Almindelighed og spræller deri et helt Døgn, inden det bliver dræbt eller befriet for Snaren, og den Maade at øve Jagt paa er det forekommet Udvalget, at der er al Anledning til at skride ind imod. Men dertil kommer tillige, at som bekendt strejfer jo Vildtet meget langt i et Døgn, og naar man saaledes har udfundet Vildtets Gang, kan man paa den Maade ødelægge Jagten i ganske overordentlig stort Omfang, i langt større Omfang, end den paagjældende Jagtberettigedes Jagtterritorium strække sig. Desuden er den hele Methode farlig for Husdyr og Mennesker, og Enhver, som har gaaet meget paa Jagt, hvor Snarer bruges, vil vistnok have oplevet mere end eet Tilfælde, hvor Hunde ere komne ind i saadanne Snarer, og hvor man undertiden endog har mistet et saadant Dyr i en Snare, som ikke er bleven bemærket af vedkommende Jæger. Udvalget anser det derfor for at være i flere Retninger og af flere Grunde ønskeligt, at man sætter et Forbud imod den Maade at udøve Jagten paa, og det er af den Grund, at Udvalget har opstillet denne § 7. — Af § 8 er den første Del optagen efter Loven 25de Marts 1851 § 18, og Slutningen deraf er optagen af en Plakat af 23de Juli 1845 og Lov af 25de Marts 1851 § 16. Det er den Bestemmelse, der forbyder at udøve Jagt i anden Mandes Gaard, Have eller dermed i Forbindelse staaende Eyskov, som her er bleven optagen i § 8. — § 9 er optagen efter Loven af 25de Marts 1851 § 13 og 15, sammenholdt med Forordningen 20de Mai 1840 § 26, og hvis de Herrer ville gjøre sig bekendte med Indholdet af disse Paragrafer, ville De se, at det er overensstemmende med de der givne Bestemmelser, at denne Paragraf er bleven affattet. — § 10 er optagen efter Loven af 1851 § 20, og der findes i denne Paragraf kun een ny Bestemmelse. Det er nemlig Forbudet mod at nedskyde Mynder paa vedkommende Giers Gaardsplads eller i hans Have. I den nugjældende Lov er der ikke gjort denne Undtagelse, men det er forekommet Udvalget at være ret naturligt, at